

Kas seadusandja võib eelnevalt töötatud aja arvessevõtmise mittediskrimineeriva korra

a) kehtestada ka tagasiulatuvalt (käesoleval juhul 27. detsembri 2011. aasta seadusega (BGBl. I 2011/129), mis on kohaldatav alates 1. jaanuarist 2004) või

b) kehtib eelnevalt töötatud aja arvessevõtmise ja ametialase edasijõudmise uus kord alles alates selle vastuvõtmisest või avaldamisest?

3) Kui vastus esimese küsimuse punktile b on jaatav:

Kas põhiõiguste harta artiklit 21 koosmõjus direktiivi 2000/78/EÜ artikli 2 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 6 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et

a) seadusega sätestatud kord, mis näeb töötamise algusperioodil ette pikema järgmisele palgaastmele tõusmise tähtaja ja raskendab seega järgmise palgaastme saavutamist, on kaudne vanuseline diskrimineerimine,

b) ja kui küsimuse punktile a tuleb vastata jaatavalt, siis kas pidades silmas vähest töökogemust töötamise algusperioodil on selline kord asjakohane ja vajalik?

4) Kui vastus esimese küsimuse punktile b on jaatav:

Kas direktiivi 2000/78/EÜ artikli 7 lõiget 1 ja artikli 8 lõiget 1 koosmõjus artikli 6 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et varasema vanuseliselt diskrimineeriva korra edasikehtimine üksnes eesmärgiga kaitsta töötajaid uuest mittediskrimineerivast korrast tuleneva sissetuleku vähenemise eest (palga säilitamise tingimus) on olemasolevate õiguste säilitamise ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte alusel lubatav või õigustatud?

5) Kui vastused esimese küsimuse punktile b ja kolmanda küsimuse punktile b on jaatavad:

a) Kas seadusandja võib arvessevõetava eelnevalt töötatud aja kindlakstegemiseks näha ette töötaja koostöökohustuse ning seada töötatud aja arvessevõtmise ja ametialase edasijõudmise uuele korrale ülemineku sõltuvusse selle koostöökohustuse täitmisest?

b) Kas töötaja, kes ei täida oma koostöökohustust seoses järgmisele palgaastmele tõusmise lähtekuupäeva uuesti määramisega eelnevalt töötatud aja arvessevõtmise ja ametialase edasijõudmise uue mittediskrimineeriva korra alusel ning ei kasuta seega teadlikult mittediskrimineerivat korda, soovides vabatahtlikult varasema vanuseliselt diskrimineeriva korra rakendamist, võib tugineda väitele, et varasem kord on vanuseliselt diskrimineeriv, või on varasema diskrimineeriva korra rakendamise soov üksnes rahalise nõude esitamise eesmärgil õiguse kuritarvitamine?

6) Kui vastused esimese küsimuse punktile a või esimese küsimuse punktile b ja teise küsimuse punktile b on jaatavad:

Kas liidu õiguses põhiõiguste harta artikli 47 esimeses lõigus ja ELL artikli 19 lõikes 1 sätestatud tõhususe põhimõttest tuleneb, et liidu õiguse alusel esitatavate nõuete aegumistähtaeg ei hakka kulgema enne, kui Euroopa Liidu Kohus on kuulutanud asjassepuutuvat õiguslikku olukorda üheselt selgitava otsuse?

7) Kui vastused esimese küsimuse punktile a või esimese küsimuse punktile b ja teise küsimuse punktile b on jaatavad:

Kas liidu õiguses sätestatud võrdväarsuse põhimõttest tuleneb, et eelnevalt töötatud aja arvessevõtmise ja ametialase edasijõudmise uue korra alusel esitatavale nõudele siseriiklikus õiguses ette nähtud aegumistähtaja peatumise norm (Bundesbahngesetz'i (Austria föderaalsete raudteede seadus) § 53a lõige 5) kohaldub ka tagantjärele makstava palgavahe nõude suhtes, mis on esitatud tulenevalt varasemast vanuseliselt diskrimineerivast korrast?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 24. juulil 2013 — Art & Allposters International BV, teine menetlusosaline: Stichting Pictoright

(Kohtuasi C-419/13)

(2013/C 325/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Art & Allposters International BV

Teine menetlusosaline: Stichting Pictoright

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2001/29⁽¹⁾ artiklist 4 tuleneb vastus küsimusele, kas autoriõiguse omaja levitamiseõigus on kohaldatav autoriõigusega kaitstava teose reproduktsioonile, mida on autoriõiguse omaja poolt või tema loal Euroopa Majanduspiirkonna riigis võõrandatud ja tarnitud, kui selle reproduktsiooni kuju on hiljem muudetud ja reproduktsioon on muudetud kujul uuesti turule viidud?
- 2) a) Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas sellisel juhul on asjaolu, et tegemist on muutmisega esimese küsimuse tähenduses, oluline vastamisel küsimusele, kas see takistab või katkestab levitamiseõiguse lõppemise direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 2 tähenduses?
- b) Kui teise küsimuse punktile a tuleb vastata jaatavalt, siis milliseid kriteeriume tuleb sellisel juhul kohaldada, et saaks rääkida reproduktsiooni kuju muutmisest, mis takistab või katkestab levitamiseõiguse lõppemise direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 2 tähenduses?
- c) Kas kõnealused kriteeriumid jätavad ruumi Madalmaade siseriiklikus õiguses väljatöötatud kriteeriumile, mille kohaselt ei saa levitamiseõiguse lõppemisest enam rääkida ainuüksi seetõttu, et edasimüüja andis reproduktsioonidele teise kuju ja levitas neid üldsusele sellel kujul (Hoge Raad 19. jaanuari 1979. aasta otsus kohtuasjas Poortvliet, NJ 1979/412)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Itaalia)
25. juulil 2013 — Emmeci versus Cotral**

(Kohtuasi C-427/13)

(2013/C 325/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: Emmeci Srl

Teine menetlusosaline: Cotral SpA

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2004/17/EÜ⁽¹⁾ artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi seadusandjal ei ole lubatud sätestada, et hankijad võivad elektroonilise oksjoni viimase pakkumuse esitamise etapis takistada pakkujatel näha oma kohta paremusjärjestuses ja teiste ettevõtjate pakkumusi, nii et nad ei saa neid teada enne, kui oksjon on lõppenud?
- 2) Kas direktiivi 2004/17/EÜ artikliga 56 ja läbipaistvuse ning võrdse kohtlemise põhimõtetega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid või halduspraktika, nagu on kõne all käesolevas menetluses ja mis näevad elektroonilise oksjoni viimases etapis ette viieminutilise *black-out*'i, mille ajal pakkujad ei tea oma kohta paremusjärjestuses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energia-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (ELT L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 31. juulil 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd versus Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Kohtuasi C-431/13)

(2013/C 325/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Vietnam Airlines Co. Ltd

Hagejad ja kostjad apellatsioonimenetluses: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas reisijal on õigus saada pikaajalise hilinemise eest määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 kohast hüvitist täies ulatuses ka siis, kui eelnevalt on kolmas isik, kes ei ole reisija, reisijale hilinemise eest kompensatsiooni maksnud, või tuleb selline makse maha arvata?